मनुष्यदेहशून्यकं भवत्यमुत्र गच्छतः । प्रविश्य बुद्धिचक्षुषा प्रदृश्यते हि सर्व्वशः ।
इहाग्निसूर्य्यवायवः शरीरमाश्रितास्त्रयः । तएव तस्य साक्षिणो भवन्ति धर्म्मदर्शिनः ।
अहर्निशेषु सर्व्वतः स्पृशत्सु सर्व्वचारिषु । प्रकाशगूढवृत्तिषु स्वधर्म्ममेव पालय ।
अनेकपारिपान्थिके विरूपरौद्रमाक्षिके । स्वमेव कर्म्म रक्षतां स्वकर्म्म तत्र गच्छति । १२१००
न तत्र संविभज्यते स्वकर्म्मणा परस्परं । तथा कृतं स्वकर्म्मजं तदेव भुज्यते फलं ।
यथाप्सरोगणाः फलं सुखं महर्षिभिः सह । तथाप्नुवन्ति कर्म्मजं विमानकामगामिनः ।
यथेह यत् कृतं शुभं विपाप्मभिः कृतात्मभिः । तदाप्नुवन्ति मानवास्तथा विशुद्धयोनयः
प्रजापतेः सलोकतां बृहस्पतेः शतक्रतोः । व्रजन्ति ते परां गतिं गृहस्थधर्म्मसेतुभिः ।
सहस्रशोऽप्यनेकशः प्रवक्तुमुत्सहाम ते । अबुद्धिमोहनं पुनः प्रभुर्निनाय पावकः । १२१०५
गता चिरष्टवर्षता ध्रुवोऽसि पञ्चविंशकः । कुरुष्व धर्म्मसञ्चयं वयोहि तेऽतिवर्त्तते ।
पुराकरोति सोन्तकः प्रमादगोऽसुखां चमूं । यथा गृहीतमुत्थितस्त्वरस्व धर्म्मपालने ।
यथा त्वमेव पृष्ठतस्त्वमग्रतो गमिष्यसि । तथा गतिं गमिष्यतः किमात्मना परेण वा ।
यदेकपातिनां सतां भवत्यमुत्र गच्छतां । भयेषु साम्परायिकं निधत्स्व केवलं निधिं ।
सकूलमूलबान्धवं प्रभुर्हरत्यसङ्गवान् । न सन्ति यस्य वारकाः कुरुष्व धर्म्मसन्निधिं । १२११०
इदं निदर्शनं मया तवेह पुत्र साम्प्रतं । स्वदर्शनानुमानतः प्रवर्णितं कुरुष्व तत् ।
दधाति यः स्वकर्म्मणा ददाति यस्य कस्यचित् । अबुद्धिमोहजैर्गुणैः स एक एव युज्यते ।
श्रुतं समस्तमश्नुते प्रकुर्व्वतः शुभाः क्रियाः । तदेतदर्थदर्शनं कृतज्ञमर्थसंहितं ।
निबन्धनी रज्जुरेषा या ग्रामे वसतो रतिः । छित्त्वैतां सुकृतो यान्ति नैनां छिन्दन्ति दुष्कृतः ।
किन्ते धनेन बन्धुभिस्ते किन्ते पुत्रैः पुत्रक यो मरिष्यसि । आत्मानमन्विच्छ गुहां प्रविष्टं पितामहास्ते क्व गताश्च
सर्व्वे । १२११५
श्वः कार्य्यमद्य कुर्व्वीत पूर्व्वाह्णे चापराह्णिकं । न हि प्रतीक्षते मृत्युः कृतं वास्य नवाकृतं ।
अनुगम्य विनाशान्ते निवर्त्तन्तेह बान्धवाः । अग्नौ प्रक्षिप्य पुरुषं ज्ञातयः सुहृदस्तथा ।
नास्तिकान् निरनुक्रोशान् नरान् पापमते स्थितान् । वामतः कुरु विस्रब्धं परं प्रेप्सुरतन्द्रितः ।
एवमभ्याहते लोके कालेनोपनिपीडिते । सुमहद्धैर्य्यमालम्ब्य धर्म्मं सर्व्वात्मना कुरु ।
अथेमं दर्शनोपायं सम्यग्यो वेत्ति मानवः । सम्यक् स्वधर्म्मं कृत्वेह परत्र सुखमश्नुते । १२१९०
न देहभेदे मरणं विजानतां न च प्रणाशः स्वनुपालिते पथि । धर्म्मं हि यो वर्द्धयते स पण्डितो य एव धर्म्माच्च्यवते स
मह्यति ।
प्रयुक्तयोः कर्म्मपथि स्वकर्म्मणोः फलं प्रयोक्ता लभते यथा कृतं । निहीनकर्म्मा निरयं प्रपद्यते त्रिविष्टपं गच्छति कर्म्म
पारगः ।
सोपानभूतं स्वर्गस्य मानुष्यं प्राप्य दुर्लभं । तथात्मानं समादध्यात् भ्रश्यते न पुनर्यथा ।